

ВОРОНЯКІЙ — горбогірне пасмо на північному заході Подільської височини, частина Гологоро-Кременецького кряжа. Лежить у межах Львів., частково Терноп. та Рівнен. обл. Простягається майже на 70 км від верхів'я р. Золочівка (притока Зх. Бугу) до долини р. Іква (притока Стиру); 8–30 км завширшки. На Пн. Зх. обривається високим уступом з перепадами висот 50–250 м до рівнини Малого Полісся. Макс. вис. 440 м над р. м. (г. Високий Камінь). Поверхня В. горбисто-пасмова, розчленов. долинами річок і балок. Уздовж пн.-зх. краю пасма виділяються денудац. останці — гори Жулицька, Свята, Висока, Сторожиха, Макітра. В. сформовані мергелями, вапняками, вапнистими

пісковиками та ін. породами. Переважають місцевості крутосхилого горбогір'я зі світло-сірими й сірими лісовими ґрунтами під буковими та грабово-буковими лісами у привершинних частинах пагорбів, а також пологосхилові горбогір'я з темно-сірими, сірими лісовими ґрунтами під дубово-грабовими лісами та с.-г. угіддями в ниж. і серед. частинах пагорбів. На стрімких схилах пд. експозицій представлені лучні степи та остепнені луки на малопотужних рендзинах. З пн. межею В. збігається межа суціл. ареалу бука звичайного. У долинах річок представлена лучна й болотна рослинність. Серед боліт особливої уваги заслуговують карбонатні болота з низкою середньоевроп. видів рослин, що ростуть на межах ареалів. За геоботан. районуванням В. належать до Гологоро-Вороняків. р-ну букових лісів Зх.-укр. під-провінції Сх.-європ. геоботан. провінції.

О. О. Кагало

Бібліографічний опис:

Вороняки / О. О. Кагало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29868>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).